

Fiului risipitor

Danab

Tu ai plecat pe căi străine
Știute de inima ta...
N-ai stat în casă lângă mine
Căci doar în casă, ți-era bine,
Păcatul, fără a-l gusta!

Tu ai plecat pe căi răzlețe
O! Și câți ani de-atunci s-au scurs...
Când mi-ai cerut, ți-am dat binețe
Și-averea toată, cu tristețe,
Tu m-ai lăsat, în rugi și plâns...

Și n-ai privit măcar odată
La drumul ce l-ai părăsit...
Iar eu, plângând de-atunci, la poartă,
Privind mereu zarea curată,
Trist am rămas... Și chinuit,

De-o lungă, grea amărăciune,
Privindu-ți starea-n care ești...
O! Cât de mult aș vrea ca-n lume
Să te găsesc... și să primești,
Darul Divin din Slăvi Cerești!

Iubirea lui Isus, curată
Mă ține... făr-a face-un pas!
"Așa a vrut! Doamne, îl iartă,
Și adu-l iar, la mine-n poartă
Că-i singurul ce mi-a rămas...

E singurul ce-l port în rugă
Și-n lacrimi cu un mai mult dor...
O! Fă că ruga să-l ajungă
Adu-mi fiul risipitor,
Prin Har, în sfântul Tău, popor...

Și n-aș avea vreo bucurie
Să-ncununeze viața mea...
La Tronul Tău, o veșnicie,
Voi proslăvi iubirea Ta,
Căci mi-ai scos fiul din robie!"